

Iran

BITA*

“53 jaar lang was ik vergeten wat het betekende om te glimlachen. Ik wist niets van vreugde.”

De Iraanse Bita leidde een leven van afwijzing en liefdeloosheid – tot een vriendin haar meenam naar een huiskerk, en ze weer vreugde leerde kennen.

Bita groeide op als moslima in een kleine stad in Iran. Haar vader, ooit een gedisciplineerde officier, werd gevangengezet tijdens de begindagen van de Iraanse Revolutie en raakte na zijn vrijlating verslaafd aan drugs. Haar moeder verliet daarop het gezin. Bita werd ondergebracht bij familieleden, maar welkom was ze daar niet. Ze werd als slaaf behandeld en zelfs mishandeld.

Toen ze nog maar 14 was, werd Bita uitgehuwelijkt. Haar man leek eerst vriendelijk, maar ook hij raakte verslaafd aan drugs en hij was haar ontrouw. “Hij behandelde me alsof ik geen mens was, alsof ik niet bestond”, vertelt Bita. “Mijn nachten bracht ik vaak alleen door, huilend, terwijl mijn man dagenlang de hort op was.”

Na twintig ongelukkige huwelijksjaren zag Bita haar leven niet meer zitten. Maar juist op dat dieptepunt nodigde een vriendin haar uit om een huiskerkdienst bij te wonen. Daar hoorde Bita over Jezus' liefde voor gebroken mensen. “Toen ik Zijn naam – Jezus - hoorde, was het alsof er iets in mijn ziel wakker werd”, zegt ze. “Voor het eerst in mijn leven voelde ik me gezien!” Die avond gaf Bita in gebed alle stukjes van haar gebroken leven aan Jezus.

Bita bleef verbonden met de huiskerk. Via partners van Open Doers nam ze deel aan een conferentie in een buurland voor vrouwen die gebukt gaan onder trauma's, schaamte en afwijzing. Tijdens een sessie over genezing werd Bita diep geraakt. “Voor het eerst in mijn leven kon ik echt lachen”, vertelt ze met een lach op haar gezicht. “Het voelde alsof God zelf de bitterheid wegnam en me vreugde gaf... onvoorstelbare vreugde!”

Bita is nog steeds een geheime gelovige. Ze moet haar Bijbel verstoppen en in het geheim haar gebeden fluisteren. Maar dat doet ze met vreugde. Ze droomt ervan om andere vrouwen te helpen de vrijheid te vinden die zij heeft ontdekt. “Er zijn zoveel vrouwen zoals ik”, zegt Bita. “Ze moeten weten dat ze geliefd zijn, dat ze niet vergeten worden. Ze moeten Jezus ontmoeten. Als God iemand zoals ik kan redden, dan kan Hij iedereen redden!”

* Schuilnaam, foto ter illustratie

GEBEDSPUNTEN

- Dank God dat Bita echte liefde en vreugde leerde kennen.
- Bid om bescherming, wijsheid en moed voor Bita in haar leven als geheime gelovige.
- Veel vrouwen in Iran lopen rond met emotionele littekens door mishandeling en afwijzing. Bid dat God hen geneest van deze geestelijke wonden doordat ze Zijn liefde leren kennen.

Mexico

ANA*

Als in de bergen van Chiapas, Mexico, leeft de inheemse gemeenschap van San Lucas. Hier is slechts één religie toegestaan: het katholieke geloof.

Maar in tegenstelling tot het katholicisme zoals wij het kennen, wordt hier niet over Jezus gepreekt. Het is een volksreligie, doorspekt met bijgelovige tradities en heiligenverering. "Wie hier leeft naar het evangelie, wordt door de gemeenschap verstoten", legt Ana, een christelijke bewoner van San Lucas, uit.

Ana leert Jezus kennen in 2022, als een zendeling haar gemeenschap bezoekt. Naast Ana komen nog veertien anderen tot geloof in Jezus. Ze komen samen in een van hun huizen om te zingen, bidden en Bijbellezen.

De lokale gemeenschap verzet zich al snel tegen deze ontwikkeling. Een zelfbenoemde 'bewaker van het katholieke geloof' verbiedt elke prediking die niet in overeenstemming is met de plaatselijke gebruiken. Toch blijven Ana en de andere christenen samenkomen, zij het voorzichtiger. Zelfs als de dorpsleiders een spandoek ophangen bij de ingang van het dorp: 'Geen toegang voor evangelische christenen'.

De spanningen blijven toenemen. Op een dag beschuldigen de dorpsleiders Ana en haar familie ervan rebellen te zijn. Ana's schoonzus Silvia* spreekt zich openlijk uit tegen deze oneerlijke behandeling, en als straf wordt ze 24 uur opgesloten. Ana's vader, die al in slechte gezondheid verkeert, kan de spanning niet meer aan. Hij overlijdt enkele dagen na het voorval.

Met zijn dood komt er ook een einde aan de gebedsbijeenkomsten. De angst voor vervolging zit er bij de kleine geloofsgemeenschap goed in.

"We zijn bang dat ze ons willen dwingen terug te keren naar hun religie", deelt Ana. "Maar we weten dat gebed krachtig is. Daarom vragen we u om onze families en onze gemeenschap in uw gebeden te gedenken."

Begin 2025 hoorde een partner van Open Doors over de situatie van Ana en de andere christenen in San Lucas. Sindsdien bezoeken leden van een lokale kerk, ondersteund door Open Doors, hen om de twee weken voor bijbelonderwijs en pastorale zorg.

GEBEDSPUNTEN

- Dank God dat Hij onze partners bij deze gemeenschap bracht, zodat ze konden 'versterken wat dreigde te sterven' (Openbaring 3:2).
- Bid om troost voor Ana en haar familie. Ze rouwen nog steeds om de dood van Ana's vader.
- Bid voor Ana en haar medechristenen om bemoediging en volharding in hun geloof. Vraag God om vrijheid om hun geloof openlijk te mogen uiten. Bid ook voor de gelovigen die uit angst zijn teruggekeerd naar hun oude religie.

* Schuilnaam, foto ter illustratie

Sri Lanka

SASHA*

“Als ik je nog eens in de buurt van een kerk zie, verbrand ik je levend”, dreigt Sasha’s vader.

Sasha (18) weet uit ervaring dat haar vader geen geweld zal schuwen om haar bij de kerk weg te houden. Maar niet meer naar de kerk gaan? Dat is voor haar geen optie.

Sasha komt voor het eerst in de kerk als ze 12 is. Haar oudere zus, die een wonder in de kerk heeft meegemaakt en nu in Jezus gelooft, neemt haar mee. Als de jonge Sasha vervolgens zelf bevrijd wordt van een boze geest, gelooft ook zij dat Jezus de enige, ware God is. Ook haar moeder geeft haar leven aan Jezus.

Sasha’s vader, een vrome hindoe, kijkt heel anders naar de wonderen die zijn gezin meemaakt. “De kerk is als een ziekenhuis”, zegt hij spottend. “Als je eenmaal genezen bent, ga je weer naar huis. Je hoeft niet te blijven gaan.” Hij dreigt zijn vrouw en dochters te verlaten als ze naar de kerk blijven gaan. Omdat ze hem niet willen verliezen, gaan de vrouwen voortaan om beurten stiekem naar de kerk.

Dat gaat een tijdje goed, tot een familielid het ontdekt en hen verraadt. Alle drie worden ze als straf geslagen. En als Sasha op een avond thuiskomt en haar vader eist dat ze de inhoud van haar tas laat zien, weet ze dat de rapen gaar zijn. Want in haar tas zit een stapel evangelisatiefolders.

Sasha krijgt een genadeloze afranseling met alles wat haar vader maar voor het grijpen ligt. Hij dreigt haar levend te verbranden en dreigt zelfs zichzelf iets aan te doen. Dan grijpt hij de folders uit haar tas en dwingt haar ze te verbranden. Huilend doet ze wat hij zegt, uit angst voor wat hij zichzelf of haar aan zal doen als ze weigert.

Sinds die avond controleert Sasha’s vader elke keer als ze het huis verlaat haar tas. “Hij vraagt me altijd waar ik heen ga, om er zeker van te zijn dat ik niet naar de kerk ga”, vertelt ze.

Met zoveel geweld en tegenstand zou je kunnen denken dat Sasha niet meer naar de kerk durft te gaan. Maar zelfs na die brute mishandeling blijft ze in het geheim trouw de kerk bezoeken. Ze wil niet anders, sinds ze de liefde van God kent. “Naar de kerk gaan op zondag geeft me de kracht om de rest van de week door te komen.”

GEBEDSPUNTEN

- Dank God voor Sasha’s rotsvaste geloof. Bid dat ze een getuige is voor de mensen om haar heen.
- Bid om bescherming voor Sasha, haar moeder en zus als ze in het geheim de kerk blijven bezoeken.
- Bid dat Sasha’s vader Jezus leert kennen zodat ze voortaan zonder angst naar de kerk kan gaan.

*Schuilnaam, foto ter illustratie